

[Indenrigsministeren.]

statsautoriserede Eksportører, ligesom enhver Indførsel af Smør, Mælk og Fløde kan forbydes af Landbrugsministeren, Maksimalpris paa Margarine, Forbud mod Køb af Margarine for andre end dem, Staten har forsynet med Kort, Tilskud til Opnaelse af nedsatte Priser for visse Dele af Befolkningen paa Kød, Fisk, Mejeriprodukter, Fedt og Margarine. Det er formentlig ikke Almisser! Jeg tør sige herom, at det er i Sandhed statslig Planøkonomi.

Jeg taler i denne Forbindelse slet ikke om den større eller mindre Berettigelse af disse Forslag, og jeg kan tilføje, at staaende over for de Begivenheder, vi i disse Aar oplever, og den Revolution i Verdensøkonomien, vi i dette Øjeblik er Vidne til, interesserer de kendte Diskussioner om det ene eller det andet Slagord mig overhovedet ikke; de er i Almindelighed kun Udtryk for egen Goldhed og Negativitet i Betragtning af de mægtige Omvæltninger, vi staar midt i. Men jeg har tilladt mig at gøre disse Bemærkninger i Haab om, at de dog i nogen Grad kunde bidrage til at erindre dem, der her i Tinget stiller Forslag om en saadan Statsøkonomi, om, hvor de i Øjeblikket befinder sig.

Jeg skal dernæst knytte nogle Bemærkninger til de Forslag, det ærede Venstreparti har stillet angaaende Ændringer i Amtsskatteordningen. Jeg skal med det samme sige, at jeg paa det bestemtteste maa tage Afstand fra et Forslag af denne Art. Det er jo rigtigt, som Venstre udtaler i sine Bemærkninger i Betænkningen, at en varig Nyordning af Ejendomsskatterne til Amtterne er tilvejebragt gennem Loven af 20. Maj 1933, en Ordning, bygget paa konjunkturbestemte Skatter. Det er efter min Anskuelse en udmærket god Lov, der her blev Resultatet af Regeringens Forhandlinger med Venstre i Fjor, og jeg vil paa det bestemtteste advare mod, at denne Lovgivnings Principper ændres paa det nuværende Tidspunkt.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for mit Parti (Jørgen Jørgensen) udtalte i Gaar, at ingen, der ønsker konjunkturbestemte Afgifter, bør gaa med til det af Venstre her foreslaaede. Hvis vi følger den Fremgangsmaade, i Fjor at vedtage en Ordning, hvorefter Amtsskatterne bevæger sig med Konjunkturerne, og hvorefter Udgangspunktet er en Nedsættelse af disse Amtsskatter med 20 Mill. Kr., og saa et Aar efter forlanger denne Ordning slaaet i Stykker, fordi Rentabilitetsberegningerne medfører, at en Del af Skatterne vender

tilbage — ja, saa har man i Sandhed kompromitteret Tanken om konjunkturbestemte Afgifter. Den overvejende Del af den øvrige Befolkning vil selvfølgelig sige: Landbruget ønsker altsaa kun konjunkturbestemte Afgifter, naar det medfører Nedgang, men ikke naar det medfører Opgang. (*Christmas Møller*: Det er da ogsaa rigtigt.). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at det er ogsaa rigtigt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kender den gode Del af den danske Landbobefolkning; (*Christmas Møller*: Nej.). Nej, det tror jeg ikke; for saa vil han ikke sige noget saadant. Den gode Del af den danske Landbefolkning ønsker konjunkturbestemte Afgifter, fordi den ved, at disse giver større Sikkerhed for det ærlige Arbejde inden for Landbruget under skiftende Konjunkturer, og denne gode Del af det danske Landbrug ønsker aldeles ikke, at Afgifterne skal nedsættes, naar Konjunkturerne er lave, for at man derefter skal snyde sig fra, at de vender tilbage; naar Konjunkturerne bliver høje.

De Krav, der her paa dette Omraade er opstillet, og som Venstre har gjort sig til Talerør for, hviler da efter min Mening ogsaa paa en Misforstaaelse, en Misforstaaelse, som gaar igen i Venstres Bemærkninger i Betænkningen gaaende ud paa, at

„Stigningen i Forrentningsprocenten skyldes, som bekendt, i væsentlig Grad de stærkt reducerede Driftsudgifter, der paa forskellige Omraader er tilvejebragt ved Besparelser, som det er umuligt uden Skade at opretholde gennem Aar, navnlig ogsaa af beskæftigelsesmæssige Hensyn.“

Jeg vil gerne i denne Forbindelse nævne, at Nedgangen i Landbrugets Vedligeholdelsesudgifter i 1933 i Forhold til det Aar, hvor man fik de 20 Mill. Kr.'s Skatnedsættelse, betyder næsten intet; den betyder kun en Nedgang fra 52 til 49 Kr. pr. ha, og selv om man holdt dette Forhold udenfor, vilde Amtsskatterne kun synke med ca. 1/2 Mill. Kr. Nej, det afgørende for, at den beregnede Forrentningsprocent for 1933 er steget saa stærkt, at 14 Mill. Kr. af Skatten er vendt tilbage, er Bevægelsen paa et Par andre ganske bestemte Konti, nemlig Indtægten ved Svineproduktionen, der er steget fra 186 Kr. til 239 Kr. pr. ha, og inden for Driftsomkostningerne Nedgangen i Udgifter til Kraftfoder paa Grund af de mindre Besætninger fra 160 Kr. til 125 Kr. pr. ha. Dette er Aarsagen til Stigningen i Forrentningsprocenten stort set.

Jeg minder her om, at i 1933, der er Grundlaget for Beregningen, var Smørpriserne jo ikke naaet ned til de lave Priser,